

1. *Medium in quo sumus electi*, hocque extra nos quærendum esse, unicum meritum Christi allegandum esse, nulla potuit esse *iudicia* (beneplacitum) DEi erga peccatores, nisi in Mediatore Christo.
2. *Medium, per quod, seu secundum quod sumus electi*. Hoc dicunt esse *in nobis*, licet *non à nobis*; Intelligunt autem fidem in Christum. Hæc iterum quoad sensum bona.

V. Secundum ordinationem mediorum.

Media ex parte DEi gratiæ oblationem, & collationem notant.

Medium ex parte hominis applicationem gratiæ.

VI. Secundum prævisionem.

1. Vocabulum hoc adhibeo, non enim tantum ad voluntatem DEi in hoc actu nudè respiciendam, sed & ad scientiam & prævisionem, nam Prædestinatio sine præscientiâ esse nequit. *Potest autem prius sine posteriori esse teste Augustinô.*
2. Prævisio non prout *generalissima*, sed ut spectat ad electos consideranda. De priori Job. XXVIII, 24. de posteriori 2. Timoth. II, 19. agitur.

VII. In fide.

1. Non fides *seorsim* ingreditur electionem, sed *conjunctim* unâ cum meritô Christi. Fides, *non ut causa distincta* à meritô Christi consideratur, sed accuratè loquendo meritum Christi & fides, *sunt una causa* electionis.

Debemus integrum spectare copulatum, seu *meritum Christi fide apprehensum* constituit causam electionis impulsivam, ita ut nec meritum sine fide, nec fides sine meritô, sed meritum cum fide conjunctum, tanquam unum copulatum DEum in negotiô electionis moverit.

2. *Fides* considerari hoc locô debet, *ratione* suæ non *intrinsecæ dignitatis*, sed *extrinsecæ*, quæ ei ab extra accedit, nempe à thesaurô seu objectô, quod apprehendit.
3. Fides hîc non consideratur *in predicamentô absolutô*, ut est qualitas aut actio, sed *in relativo* quatenus correlatum ejus meritum Christi est.
4. Fides hîc consideratur *non quatenus est causa meritoria*, sed *quatenus est instrumentalis*. Græci dicunt nos esse electos *Διὰ τῆς πίστεως* non *Διὰ τὴν πίσιν*. *Διὰ* cum Genitivô notat instrumentum, cum accusativô notat meritoriam causam.

5. Quan-